

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.
ve věci

žalobkyně: **I. H.**, narozená dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2017, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

- I.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 5. 2017, č. j. 7656104885/45091-KM, a ze dne 21. 2. 2017, č. j. „X“, **se pro vady řízení zrušují** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 141 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 5. 2017, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalované ze dne 21. 2. 2017, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 21. 2. 2017 odňala žalovaná žalobkyni invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 14. 2. 2017 již není invalidní.

2. V žalobě uvedla, že hodnocení jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem v námitkovém řízení je v rozporu s nálezy odborných lékařů z oboru neurologie, kdy závěr posudkového lékaře byl učiněn bez přihlédnutí k těmto nálezům. Zdravotní stav žalobkyně je od roku 2013, kdy jí byl přiznán invalidní důchod prvního stupně, neměnný, chronický a trvalý. Žalobkyně dále namítla, že při posuzování jejího zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 a 2 vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, přičemž poukázala na časté, každodenní potíže, kdy musí používat na tlumení bolesti analgetika, která mají nepříznivé vedlejší účinky. Bolest ji omezuje při výkonu zaměstnání a běžných denních činnostech (např. při stravování). Žalobkyně je momentálně odkázána na pomoc rodiny. Dle názoru žalobkyně měl být její zdravotní stav správně hodnocen dle kap. VI, položky 12c, což odpovídá invaliditě prvního stupně. Rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bylo porušeno ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí o námitkách žalobkyně je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou zde uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž žalovaná vycházela, jakož i posudková rozvaha. Žalovaná proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázala. Žalovaná dále podotkla, že důvodem pro uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobkyně, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy, přiřadit zjištěné zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod správnou položku stanovenou vyhláškou o invaliditě a určit, zda se jedná o invaliditu, případně o jaký její stupeň. Takto bylo v daném případě postupováno a posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně. Žalovaná s ohledem na zpochybnění správnosti lékařského posudku závěrem navrhla, aby byl vyhotoven nový posudek u příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která znovu posoudí zdravotní stav žalobkyně. Rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku výše uvedené posudkové komise.
4. Při ústním jednání před soudem konaném dne 16. 7. 2018 žalobkyně setrvala na žalobě a navrhla zrušení napadeného rozhodnutí. Pověřená pracovnice žalované pak při ústním jednání před soudem odkázala na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. 11. 2017, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

6. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 30. 11. 2017, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 18. 5. 2017 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 14. 2. 2017 je správný. Obě lékařky tak dospěly k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. položce 12 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 20%.
8. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
9. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
10. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

11. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
12. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
13. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35% (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 29. 5. 2017, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
14. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 18. 5. 2017, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
15. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 30. 11. 2017. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 29. 5. 2017 byl 35%, což odpovídá invaliditě I. stupně.
16. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI položka 12 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to residuální neuralgická bolest s nepravidelnými atakami akutní neuralgie v oblasti první a hlavně druhé větve trigeminu vpravo. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 35% (rozmezí určené pro toto postižení je 25% až 40%). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvýšena.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně je při zachovalém pracovním potenciálu schopna vykonávat výdělečnou činnost v podstatně menším rozsahu a intenzitě.
18. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
19. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom na rozdíl od předchozích posudků dospěli ke změně kvalifikace postižení žalobkyně, což se odrazilo i ve zvýšení procentních bodů kvalifikujících její postižení. Byla zhodnocena i další onemocnění žalobkyně, které však nebyly takové tíže, aby měly podstatný vliv na pracovní schopnosti a samy o sobě podmiňovaly vznik invalidity. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobkyně dosahuje 35%, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně splnila podmínku invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu pracovní schopnosti.
20. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
21. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
22. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení výrokem I. ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, je zatíženo i rozhodnutí první instance, a to rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2017, č. j. 7656104885, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s., z důvodu uvedeného v ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu I. stupně invalidity.
23. Jelikož měla žalobkyně v projednávané věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil ve výroku ad II. rozsudku žalované zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 141 Kč za vynaložené cestovní náklady spojené s účastí na ústním jednání před soudem, a to za jízdu vlakem z Mostu do Ústí nad Labem a zpět.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 16. července 2018

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.